

Hartverwarmend levensverhaal 'I Swear' wordt door de scheldpartijen nergens te braaf

Het waargebeurde *I Swear* volgt de mal van vele eerdere hartverwarmende levensverhalen, maar doorsnijdt de braafheid met de scheldkannonades van de hoofdpersoon met Tourette.

Robert Aramayo (rechts) speelt in 'I Swear' bewonderenswaardig en ontwapenend John Davidson, die het syndroom van Gilles de la Tourette heeft. Bron foto Graeme Hunter

Acteur [Robert Aramayo](#) verraste eind februari vriend en vijand toen hij ervandoor ging met de Bafta voor Beste Acteur, voor zijn rol als John Davidson in *I Swear*. De relatief onbekende Brit versloeg daarmee grote namen als Timothée Chalamet, Leonardo DiCaprio en Michael B. Jordan – die laatste won later de Oscar in deze categorie.

Het feest kreeg een staartje omdat de echte Davidson, op wiens leven deze waargebeurde film is gebaseerd, zich roerde tijdens de ceremonie. Davidson heeft het syndroom van Gilles de la Tourette, waardoor hij ongecontroleerde bewegingen maakt en ook dingen zegt of roept zonder dat hij daar iets aan kan doen. *I Swear* draait om hoe hij daarmee leerde leven en uitgroeide tot gevierd activist voor meer begrip rond de aandoening.

Tijdens de Bafta-uitreiking schreeuwde Davidson meermaals schuttingtaal naar het podium. De heisa die erop volgde, vooral omdat hij daarbij ook het woord 'nigger' gebruikte, toont maar weer aan dat er nog genoeg te doen is voor de bewustwording waar Davidson zich al zijn hele volwassen leven voor inzet.

Daar levert het publieksvriendelijke *I Swear* ook weer een bijdrage aan. De film volgt vrij braafjes de mal waaruit al vele eerdere films rond hartverwarmende levensverhalen werden gestanst. Het is precies de ongeremdheid van Davidsons Tourette, inderdaad bewonderenswaardig en ontwapenend gespeeld door Aramayo, die de film toch iets prettig onvoorspelbaars geeft. Wie John een handreiking doet, wordt daarvoor soms bedankt met een klap in het gezicht – of in de ballen.